

NAGRODA CHWAŁY MÓRZ

dla kapitana JĘDRZEJA PORADY

W niedzielę, 4 sierpnia 2013 na pokładzie żaglowca „Fryderyk Chopin” przycumowanego przy Wałach Chrobrego w Szczecinie odbyło się uroczyste spotkanie kaprów z Bractwa Wybrzeża Masy Kaprów Polskich.

Najwyższe wyróżnienie Bractwa – Nagrodę Chwały Mórz wręczono kapitanowi jachtowemu Jędrzejowi Poradzie (cyfra 102). Nagrodę przyznała Kapituła Chwały Mórz Bractwa Wybrzeża – międzynarodowej organizacji żeglarzy i miłośników morza. Jest nią Kaperski Topór Bojowy przyznawany raz w życiu za całokształt (nie zaś za wybitne nawet, lecz jednorodne osiągnięcia czy zasługi) działalności w zakresie:

- **wybitnych osiągnięć w pracy (lub w służbie na morzu i dla morza),**
- **popularyzacji wiedzy o morzach świata,**
- **kultywowania i popularyzowania tradycji morskich,**
- **wybitnej działalności w sferze kultury morskiej i marynistyki,**
- **szerzenia idei wspólnoty ludzi morza,**
- **działalności sportowej na morzu, w wyniku której nastąpiło poszerzenie społecznego zainteresowania morzem i jego sprawami.**

Wszystkich przybyłych na pokład żaglowca powitał Kapitan Bractwa Wybrzeża Masy Kaprów Polskich – Jerzy Paleolog (# 78). Topór i akt nadania wręczył laureatowi Jerzy Paleolog w asyście Starszego Bosmana Ziemowita Barańskiego (# 12) oraz Sztormana Masy Szczecińskiej Bohdana Ronin-Walknowskiego (# 58).

Sztorman Masy Szczecińskiej wręczył Medal Bractwa Wybrzeża kapitanowi Michałowi Koszykiemu (# 81).

Jędrzej Porada urodził się w Grudziądzu 26 września 1936 r. Dr inż., kapitan żeglugi wielkiej PMH, jachtowy kapitan żeglugi wielkiej (patent Nr.: 570), kapitan motorowodny (patent Nr.: 000280), instruktor żeglarstwa.

W latach szkolnych zaczął pływać na Wiśle w Warszawie, potem na DZ-cie od Fordonu aż na Zalew Wiślany i z powrotem. Pierwszy patent żeglarza, a następnie sternika III klasy zdobył w Charzykowach k/Chojnic w 1952 r. Zainteresowanie żeglarstwem i akwenami morskimi zawiodło go jesienią 1956 r. na studia do Szczecina, na Wydział Budownictwa Wodnego Politechniki Szczecińskiej.

W latach studenckich żeglował jako członek Jacht Klubu AZS Szczecin zdobywając kolejne stopnie żeglarski: sternika jachtowego (1957), jachtowego sternika morskiego (1964), instruktora PZŻ (1965), instruktora żeglarstwa regatowego (1966), jachtowego kapitana żeglugi bałtyckiej (1970), jachtowego kapitana żeglugi wielkiej (1999).

W tym okresie pasjonował się regatami, początkowo na jednostkach mieczowych (Finn, Hornet, Słonka, Omega) w skali regionalnej i ogólnopolskiej (mistrzostwo Okręgu Szczecińskiego w klasie Słonka w 1958 r.), a następnie na jednostkach balastowych (w

klasie Star – eliminacje przedolimpijskie z B. Dacko) i na morzu (III miejsce w Mistrzostwach Polski Jachtów Morskich w 1966 r. z J. Demczukiem).

W latach sześćdziesiątych pływał na jachtach morskich po Morzu Bałtyckim i Morzu Północnym, samodzielne rejsy prowadził na jachtach „Pegaz” i „Swantewit”.

W latach 1956-1964 zaangażował się w działalność społeczną związaną z z organizacją żeglarskiej turystyki studenckiej w ramach Zrzeszenia Studentów Polskich – BPiT „Almatur” oraz szkolenie żeglarskie w JK AZS Szczecin. W latach 1965-1966 był etatowym trenerem kadry regatowej JK AZS w Szczecinie – w tym mistrzów Polski: Andrzeja Pęcherzewskiego, Jana Bartosika (późniejszego olimpijczyka). W latach 1967-1973 był wiceprezesem JK AZS Szczecin, odpowiedzialnym za szkolenie i turystykę żeglarską. Akweny Wielkich Jezior Mazurskich poznał w 1973 r. jako instruktor w Międzynarodowym Ośrodku Żeglarskim ZSP w Giżycku.

Po zakończeniu studiów na Wydziale Budownictwa Wodnego w roku 1962, pracował w Zjednoczeniu Gospodarki Rybnej jako inspektor ds. inwestycji hydrotechnicznych w morskich portach rybackich (do 1968 r.), a następnie w Oddziale Szczecińskiego Instytutu Morskiego na stanowisku starszego inżyniera w pracowni Toru Wodnego Świnoujście – Szczecin.

Za żeglarską działalność organizacyjną, trenerską, instruktorską i regatową został odznaczony: Srebrną i Złotą Odznaką AZS (1979, 1974), Medalem Zasłużonego Działacza WKKFiT w Szczecinie (1975), Medalem JK AZS Szczecin (1976), Brązową Odznaką „Zasłużony Działacz BPiTS – Almatur” (1978), Honorową Odznaką PZŻ „Zasłużony Działacz Żeglarstwa Polskiego” (2006), Honorową Odznaką ZOZZ „Zasłużony dla Żeglarstwa Szczecińskiego” (2006), Medalem Pamiątkowym „65 lat Żeglarstwa Polskiego na Pomorzu Zachodnim 1945 – 2010” (2010).

W 1972 r. rozpoczął pływanie na statkach PŻM jako asystent pokładowy oraz stałą pracę w Wyższej Szkole Morskiej, gdzie w latach 1974 – 1982 poza działalnością dydaktyczną i badawczą na uczelni, w sezonie letnim w Podgrodziu k/Nowego Warpna – był instruktorem Żeglarstwa i kilkakrotnie komendantem Obozu ratownictwa Morskiego dla Studentów Wydziału Nawigacyjnego WSM. Do roku 1992 był również społecznym instruktorem żeglarstwa morskiego w Jacht Klubie WSM w Szczecinie.

Po ukończeniu Wyższej Szkoły Morskiej w roku 1978, uzyskał kolejne dyplomy oficerskie nawigatora PMH łącznie z najwyższym dyplomem zawodowym – Kapitana Żeglugi Wielkiej (1992). W 1999 r. pływał jako „kierownik nauk” i wykładowca z kandydatami do szczecińskiej WSM na żaglowcu „Dar Młodzieży”.

Jako oficer pokładowy na statkach PŻM dwukrotnie opłynął świat (Horn i Kanał Panamski). Pływał również pod obcą banderą. Pływał także po wielkich rzekach (Amazonce, Missisipi, Rzece Św. Wawrzyńca) i Wielkich Jeziorach. Przekroczył krąg polarny, a w brazylijskiej Macapa równik.

W szczecińskiej Wyższej Szkole Morskiej początkowo pracował na stanowisku naukowo-technicznym (do 1978 r.), a następnie jako adiunkt i kierownik Zakładu Technicznej Eksploatacji Statku (1982) oraz dziekana i prodziekana Wydziału Nawigacyjnego (1991 – 1994). Współuczestniczył w tworzeniu nowej specjalności

Naukowej – Inżynierii Ruchu Morskiego.

W roku 1980 uzyskał tytuł doktora nauk technicznych ze specjalności „Teoria manewrowania statkiem” w Wyższej Inżyniersko-Morskiej Szkole w Leningradzie. Od 1978 r. jako nauczyciel akademicki prowadził wykłady i ćwiczenia z przedmiotów - wiedza okrętowa, podstawy manewrowania statkiem,, ratownictwo morskie, morskie budowle hydrotechniczne, śródlądowe drogi wodne.

W latach 1970-2010 był autorem i współautorem ponad 100 prac badawczych na rzecz gospodarki morskiej, 70 projektów, opinii, recenzji, referatów oraz 18 skryptów z wykładów autorskich, ćwiczeń dla studentów oraz programów nauczania. Jest autorem książek: „Kultura i socjologia morska w dobie globalizmu (2004), „Morska żegluga jachtowa – wybrane problemy bezpieczeństwa” Tom I i II (2011),

Za działalność kulturalną i zawodową na statkach PŻM został odznaczony m.in.: Brązową i Złotą „Latarnią Morską” (1977), Odznaka resortową „Zasłużony Działacz Kultury” (1977), Medalem 20-lecia PŻM (1972).

Publikacje o tematyce społeczno-politycznej od roku 1997 zamieszczał w Szczecińskim Tygodniku „Nowy Kurier” (był członkiem Komitetu Redakcyjnego) natomiast w latach 1999-2007 publikował w dwumiesięczniku Polaków w kraju i na obczyźnie „Nowy Przegląd Wszechpolski” w Lublinie. Publikacje z dziedziny ratownictwa morskiego i bezpieczeństwa w jachtingu zamieszczone są na stronie internetowej Szczecińskiego Klubu Kapitanów Jachtowych, w biuletynie „Akademickie Aktualności Morskie” Akademii Morskiej w Szczecinie oraz w „Minucie Kapitańskiej” – biuletynie Bractwa Wybrzeża.

Osiągnięcia kpt. Jędrzeja Porady w pracy zawodowej, dydaktycznej i wychowawczej w wyższym szkolnictwie morskim były wyróżniane: nagrodą indywidualną i zespołową Ministra Urzędu Gospodarki Morskiej (1981, 1983), nagrodami indywidualnymi i zespołowymi IM Rektora WSM w Szczecinie, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Edukacji Narodowej (1997), „Złotą Szeklą” przyznana przez Kapitułę Szczecińskiego Klubu Kapitanów Żegluga Wielkiej (2006), Medalem 60-lecia Szkolnictwa Morskiego w Szczecinie (2007), Medalem Bractwa Wybrzeża (2007).

Kpt. Jędrzej Porada był członkiem-założycielem następujących organizacji: Szczecińskiego Klubu Katolików (1980), Społecznego Telefonu Zaufania 988 (1995), Klubu Kapitanów Jachtowych w Szczecinie (2000), Stowarzyszenia Pomocy Rodzinie i Bezdomnym w Policach k/Szczecina (2003), Stowarzyszenia „Szczecińska Szkoła Pod Żaglami” (2004). Jest członkiem Szczecińskiej Misy Bractwa Wybrzeża od 2003 r. (# 102) oraz Klubu Jachtowych Kapitanów Żegluga Wielkiej.

Głównym motywem szerokiej morskiej działalności zawodowej i społecznej Jędrzeja Porady była i jest troska „o tych co na morzu”. Jędrzej Porada jako wychowawca, instruktor, trener młodzieży żeglarskiej oraz nauczyciel akademicki z 45-letnim stażem, konsekwentnie realizował formułę oceny wartości naszego życia: „Jesteś tyle wart, ile możesz ofiarować drugiemu człowiekowi”.

kpt. Janusz Charkiewicz - # 126